

20171102.ATOOM.Wat brachten 60 jaar massale subsidies en steun voor atoomkernenergie?VT

Na 60 jaren van massale steun in onderzoek, subsidies en onbetaalde kosten, is de bijdrage van atoomenergie in het beste geval pover, maar in werkelijkheid negatief door de loodzware erfenis van het nucleair afval, verspreiding van kennis voor de aanmaak van atoomwapens, en besmette plaatsen en streken door accidenten. Ondanks de ongeëvenaarde hoeveelheid en duur van de steun is de technologie geheel gestrand want vandaag is geen enkel nucleair project mogelijk zonder nog meer subsidies dan voorheen.

De toestand in de Verenigde Staten is daar een duidelijk voorbeeld van. Dit land heeft civiele toepassingen van atoomenergie op gang getrokken in 1955 met het 'Atoms for Peace' programma. Liberale marktregels in de VS maken de financiële stromen in de atoom business beter waarneembaar dan in een land als Frankrijk waar civiele en militaire uitgaven voor de atoomtechnologie dooreenlopen.

In de VS werd na het jaar 2000 de bouw van vier nieuwe reactoren gestart met garantie dat de overheid en de consumenten alle uitgaven zullen betalen: twee in Zuid Carolina (V.C. Summer) en twee in Georgia (Vogtle). Uit de hand lopende technische en financiële problemen bij deze bouw hebben het faillissement van Westinghouse in maart 2017 veroorzaakt, en bij het moederbedrijf Toshiba een zware aderlating achtergelaten. In de nasleep hiervan is de bouw van de V.C. Summer reactoren per 31 juli 2017 stop gezet. De verdere bouwwerken aan de overblijvende twee (Vogtle) zijn in augustus 2017 overgedragen aan Bechtel.

In de VS kregen afgeschreven atoomcentrales gemakkelijk een vergunning voor levensduurverlenging. Toch zijn in 2017 verschillende van de vergunde centrales gesloten, omdat hun werkingskosten per kWh hoger liggen dan de marktprijs van elektriciteit.

In 2011 sloot het Duitse Siemens de afdeling nucleaire activiteiten.

Het Franse staatsbedrijf AREVA stapelt de financiële verliezen (10,5 miljard euro) op, alsook de schandalen van tekortschietende kwaliteitscontrole met als gevolg gebreken (scheurtjes) in de deksels van de nieuw geleverde reactorkuip voor Flamanville.

De enige twee projecten van nieuwe reactorbouw in Europa bevinden zich in Finland (Olkiluoto) en in Frankrijk (Flamanville). Het gaat om Europese GEN3+ drukwaterreactoren (1600MW). Hun bouwtijd duurt reeds 8 en 6 jaar langer dan gepland en de bouwkosten zijn ondertussen opgelopen tot 10,5 miljard euro per centrale of 3,2 keer het voorziene budget.

Engeland wil dit experiment herhalen met Hinkley Point C. De bouwers wentelen veel risico's af op de eindgebruiker via een 35 jaar durende prijsgarantie van £92,5 per geproduceerde MWh waar de marktprijs niet eens de helft bedraagt.

Dan nog is het twijfelachtig of dit project ooit afgewerkt zal raken. De financieel directeur van hoofdrolspeler EDF (Frans staatsbedrijf) gaf ontslag uit protest tegen dit avontuur.

De nu toegepaste atoomtechnologie dateert van de jaren 1960; ze is uitgebeend, risicovol, met mogelijke catastrofes voor de samenleving; ze veroorzaakt kosten voor atoomafvalbeheer tot in de eeuwigheid. Ze blijkt ook niet vatbaar voor verbetering.

Aanbevolen lectuur: *Mycle Schneider & Antony Frogatt (2017). The World Nuclear Industry Status Report 2017. A Mycle Schneider Consulting Project, Paris.* Deze goed gedocumenteerde rapporten verschijnen jaarlijks en kunnen gratis worden geraadpleegd.